

ДУМА

Всичко за вѣстника се адресира:
редакция в. „ДУМА“ — Плѣвень.

СЕДМИЧЕНЪ НЕЗАВИСИМЪ ВѢСТНИКЪ.

Урежда редакционенъ комитетъ.

Писма и ръкописи не се повръщатъ на изпращачитѣ.

Обявления се приематъ по споразумение
съ редакцията.
Годишенъ абонаментъ 6 лева.

Плѣвенско Градско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3064.

Гр. Плѣвень, 10 мартъ 1914 год.

Длъжността секретаръ при общината съ годишна заплата 3000 лева е вакантна.

Желающитѣ да заематъ тая длъжностъ да подадѣтъ заявление най-късно до 31 того като приложатъ документи удостоверяващи, че отговарятъ на ценза по чл. чл. 490 и 474 отъ правилника за прилагане закона за Градскитѣ общини (да иматъ завършено срдно образование, да сж навършили 25 години, да сж прѣкарвали на държавна, окръжна или общинска служба най-малко двѣ години).

Кметъ: Д. Добревъ.

2—2

п. Секретаръ: А. Дамяновъ.

ПАКЪ ЗА ВОЕННАТА ЛИГА.

Незнамъ защо, напоследъкъ се пушатъ потайно слухове, че криво е схванато желанието да се създаде Военна лига. Говори се, че тая военна лига нѣмала за цѣль да се охранява монархическия институтъ, нито да брани безогледно и прѣстижа на короната, а напротивъ инициаторитѣ мислѣли да създадатъ ядро, около което да се сплотятъ политическитѣ партии въ едно нѣщо: защита на родината.

До колко това е вѣрно — има да се съмняваме; защото нашата независима преса прѣдстави въ по другъ образъ тия доброжелатели на новия цементъ — военната лига.

Ние ще разгледаме въпроса, даже така както се тайничко разшепва, дали има резонъ; но и прѣди това бързае да заявимъ, че тая нова физиономия на военната лига ще бжде толкова правдоподобна, колкото излѣзе отъ вратителната инсинуация, пустната отъ шантажната преса у насъ: че турцитѣ изпразнили Одринъ и че очакватъ насъ съ хлѣбъ и солъ тамъ, гдѣто бѣ вдигната оная величава арка, по случай влизането на Българския Царъ, съ громкия надписъ: Добрѣ дошле Царю Освободителю! Прочие, даже и тъй да бжде: офицерството ли е онова звено, което би сгруппирало Българското гражданство за обновление на нацията?

Ние не отказваме, че една частъ отъ нашето офицерство е дало доказателство, че се въодушевява отъ високъ патриотизъмъ; който е образецъ на прѣданостъ къмъ националното ни дѣло; че прѣзъ войната то прояви нечувана храбростъ!

И за това нашия поклонъ и нашитѣ вѣчни адмирации!

Но нѣма ли да се съгласите, добри синове, на нещастна Бъл-

гария, че днешния сложенъ животъ изисква по други условия за да поведемъ България къмъ обнова?

Не е ли безспорно, че земледѣлското движение, колкото то да е прѣдставено отъ добри и трудолюбиви хора, нѣма да поведе сдбинитѣ на отечеството къмъ по добъръ край, защото то е по скоро едно професионално движение отъ колкото политическо; не стои ли вънъ отъ всѣка критика, че даже учителството — корпорация отъ найпросвѣтени хора — не се наема да се постави на чело на коя да е партия, нито се блазни: то да е мѣрдавия показател на обществено движение, съ такова или онакова програмно искания. Тогава кое е основанието да се създаде военна лига, която да бжде ядрото на общо национално обновление?

Разбирането отъ военно стратегични въпроси е професионална работа; отбраната на страната е обща народна необходимостъ. Въ тази необходимостъ офицерството като професия може да дава мнѣние; управляющитѣ партии трѣбва да грядатъ, съобразно съ критиката, която трѣбва да е честна и национална.

Но самитѣ военни да се заематъ съ двѣтъ положения е и непосилно и нецѣлесобразно.

Искането на военна лига не ни ли напомня появата на младотурцитѣ и опасноститѣ отъ единъ Български Енверъ бей! Не е ли тая едно ехо що иде отъ Сърбия? Нуженъ ли е на България единъ Български Путникъ?

А военната лига, даже при най благоприятни условия, дори при идеални личности — е само вѣдна за България и пакостна за нашето бждаще.

И азъ бихъ казалъ: нека не заемаме онова що е лошо отъ съседитѣ.

КАНАЛИЗАЦИЯ И ЕЛЕКТРИЧЕСКО ОСВѢТЛЕНИЕ НА ГР. ПЛѢВЕНЪ.

Плѣвень е градътъ, за който Плѣвенци най-малко сж направили. Всичко онова, което е турило градътъ Плѣвень въ редътъ на първитѣ градове въ страната е случайно дошло отъ вънъ или естественото му положение на земледѣлски и търговски центръ. А може много да направятъ за икономическото му засилване и издигане, самитѣ граждани. Плѣвень като централенъ пунктъ на цѣла Сѣверна България трѣбва да остане и за въ бждаще такъвъ, ала трѣбва да се създадѣтъ условия за неговото развитие. Като единъ отъ голѣмитѣ градове трѣбва да бжде модернизирани съ новитѣ придобития отъ науката и техниката. На общинския му съвѣтъ, лѣжи прѣди всичко инициативата за това. Градътъ трѣбва да се избави отъ вѣчнитѣ калове и прахове, които изобилствуватъ прѣзъ есенята и зимата, а праховетѣ лѣтъ. За тая цѣль му е нужна канализация. Обаче такава може да стане само ако има изобилна вода, когато при наличността само на барата, която минава прѣзъ него, е недостатъчна. За това се явява нужда да се разходва много, ала не безъ полза за бждащото развитие на индустрията и икономическото благосъстояние на историческия Плѣвень. Вода за канализацията му може да се докара, споредъ мнѣнието на специалисти инженери-техници, отъ р. Витъ. Нека не се види чудно никому, макаръ р. Витъ да е отдалечена на десетки километра. Ще се похарчатъ порядъчни суми, ще се направятъ дългове, ала града ще има най-важното — вода, която е единъ приносъ съ неограничени прѣимущества за хигиената му, икономичното и финансово засилване на общинскитѣ доходи и подобрене на града изобщо.

На общината лѣжатъ доста дългове, лихвитѣ на които не сж малко, ала не можемъ да се похвалимъ, че нѣщо сме направили съ тия суми за подобрене на града. Ако общинския съвѣтъ се занимае съ подигнатия отъ насъ въпросъ за канализацията и ако потърси просвѣтеното мнѣние на знаущитѣ този въпросъ, той ще прѣнесе неограничени услуги на Плѣвень.

Безъ канализация, града винаги ще плува въ мръсотии; епидемическитѣ болѣсти, винаги ще иматъ добра квартира въ него. Ето защо, обаче, трѣбва да се побърза съ възприемане на изказанитѣ до тукъ възглагоде относно прѣкарването на частъ отъ рѣка Витъ за да се

пустне тя въ каналитѣ. Не казваме, че това е лесно работа, която ще ни струва ефтино, не, но прѣдъ видъ ползитѣ икономически и хигиенически, може и трѣбва това да стане. Повѣлително нужно е, общинския съвѣтъ да се занимае съ този въпросъ щомъ той се отнася за хигиената и икономическото подигане на Плѣвень. Ползитѣ отъ това ще има грядущето поколение да изпитватъ, както негодитѣ на досегашното лошо положение, ний днесъ изпитваме.

Плѣвень е само земледѣлски и малко търговски градъ. Както, обаче, е свързанъ, ключъ на централната желѣзопътна мрѣжа въ Сѣверна България, той трѣбва да бжде и пхтътъ прѣзъ който да се отива отъ Ромъния за Бѣлото море. А Бѣлото море, въ бждащото на нашата индустрия и търговия, ще играе главна роля. Това се вижда отъ желанието на Ромъния да свържи желѣзницитѣ си съ нашитѣ, непрѣменно на Сомовитѣ; та минавайки прѣзъ Плѣвень, побждащата линия Плѣвень—Ловечъ—балкана—Пловдивъ да иде на Бѣло море. Нека направимъ отъ Плѣвень не само складъ на земледѣлски продукти, но да създадемъ условия и за широка търговия; за индустрия, а това може да стане.

Казваме, тамъ къдѣто има водна сила, тамъ могатъ много полѣзни прѣдприятия да се замислятъ. Тамъ ще се стекатъ капиталите, ще се отворятъ фабрики и ползата е несъмнена за общината на града, който се е погрижилъ да направи водата ползотворна. Отъ хигиеническа страна сжщо. Градътъ канализиранъ, ще се избави отъ боклуцитѣ си, нечистотитѣ си; които днесъ се търкалятъ изъ улицитѣ му. Праховетѣ, които сж зараза на ужасни епидемически болѣсти, не ще могатъ да сжществуватъ въ Плѣвень.

Всичко горѣказано, на мнозина може би ще се види много, ала ако се проникнатъ дълбоко отъ въпросътъ, ако прѣхвърлятъ всичко, което е за и противъ нашето прѣдложение; то непрѣмѣнно ще се съгласятъ, че въпроса трѣбва да бжде изнесенъ часъ по скоро въ публично обсъждане, за да може да се пристъпи къмъ реализиране на тоя толкова важенъ въпросъ, какъвто е канализирането на гр. Плѣвень.

Отъ разглеждането на този въпросъ, естествено се явява непосредствено свързания съ него въпросъ за електрическото освѣтление на градътъ. Съ канализирането, което е мечта за всѣки културенъ населенъ цен-

тръ. Веднага изпъкна и осветлението на този центъръ. Ала вече този въпросъ не е толкова трудно разрѣшимъ, защото енергията, водната сила, я имаме. Хората, на които специалността е това, веднага ще покажатъ колко лесно ще може да се добие осветлението на града. Но за

осветлението въ втора статия ще се изкажемъ.

Ето защо като подигаме въпроса за канализиране на градъ Плѣвентъ, канимъ всички специалисти — Плѣвентци, да се изкажатъ въ колонитѣ на в. „Дума“, за да може да се популяризира широко тоя важенъ въпросъ.

Ив. Мариновъ.

АЛОНАЙ.

ИИСУСЪ НА ПЛАНИНАТА.

Той ме хваща за ръка и ме води надъ безднитѣ. Неговата хубостъ е обаятелна и, кога го гледашъ, изпитвашъ томителна сладостъ... Води ме, Исусе!

Голѣми, черни облаци като дракони се гжстѣха надъ Иерусалемъ и говорѣха за това, което има да стане. А Исусъ стоеше на Планината — и дванадесетѣтѣ съ Него. И приказваха за бѣдния Денъ. И хвърли око Исусъ на Иерусалемъ и сбрѣчка се отъ тѣжа челото му — и каза:

„Горко на тебе, граде Господенъ! Бичъ сѣска надъ тебе — и кръвъ на рѣки ще рукне. Горко ти, Ветсаидо! Горко ти, Иерусалеме! Бездна отъ гнѣвъ ще се сине върху ви — и сълизитѣ на вашитѣ дѣщери ще се изгубятъ въ черната кръвъ на синоветѣ ви! И ще потъмнѣе прѣдъ вашата участъ наказанието на Адама, а Содомъ и Гомора ще бѣдатъ по-честити отъ васъ! И въ страшенъ грѣмъ ще рухне върху васъ проклятието на Вишния, защото надъ васъ тегнѣе кръвта на пророцитѣ — до Захария, когото убихте между олтаря и жертвеника!“

И попита Иоканаанъ:

„По каква личба ще познаемъ, Господи, че е дошло Царството и кое знамение ще ни увѣри, че е близо денътъ?“

И отговори Господъ:

„Иоканаане! Не си ли слушалъ, че личбата е у васъ, и че знаменито ще заговоримъ въ сърдцето ви?“

А каза Никодемъ:

„Господи! Но, ако сърдцето лже и ние сме слаби? Нѣма ли знамение за очитѣ?“

И рече Исусъ:

„Никодеме! Нима очитѣ сж послани отъ сърдцето? Горко на крината, щомъ годината е безплодна! Но, ако търсите знамение външно, не ще ви се даде знамение, освѣнъ знаменито, че Змѣятъ ще бѣде развързанъ и зжбитѣ му — извадени.“

Но смутиха се сърдцата на дванадесетѣтѣ, защото не разбираха словата за Змѣя. И казаха Симонъ и Незеръ:

„Рави! Какво е знаменито за Змѣя? Не сме слушали нищо за него — и умѣтъ ни е смутенъ.“

И разказа имъ Исусъ притча за Змѣя.

„Имаше Змѣй — и силитѣ му бѣха голѣми. И знаеха исполинитѣ отъ Червената Земя това — и съ страшни очарования го развързаха. И изпълни съ силитѣ си вселенната, съскаше, въртѣше се като мълния и устата му изригнаха пламъкъ, а очитѣ му — свѣткавица. А луспитѣ му

бѣха зелени звѣзди — и лежеше Змѣятъ върху млѣчния пѣтъ, развиваше се — и земята стенѣше отъ пламѣнитѣ на неговото издишане. И, кога се завъртѣваше, за да слѣзе отново върху земята, въ огнени водовъртежи изгаряха исполинитѣ. И разгнѣви се Богъ — и даде голѣми потоци отъ небесна вода — и звѣздитѣ изригнаха рѣки, а луната — потоци. И потоци се земята въ безднитѣ на стихията, а Змѣятъ плува върху вълнитѣ. И слѣзе, по Божие велѣние, Микаелъ — и свърза Змѣя въ пламтящи вериги. И свързанъ стои Великиятъ Древенъ Змѣй въкове — свързанъ стои въ вѣстилицето на Земния Огънь. А, кога дойде денътъ на Царството и Бѣлитѣ отново слѣзатъ, развързанъ ще бѣде Змѣятъ, но зжбитѣ му ще бѣдатъ извадени, а върху гърдитѣ му ще сложи Микаелъ седмозвѣздни печати на Вишния — и велики събития ще станатъ.“

И, кога свърши Исусъ, издигна очи и каза:

„Близко е денътъ, когато Синъ Човѣчески ще бѣде прѣдаденъ на сждъ и на убиване, — но да не плаши никого това! Свѣтътъ иска палми, а Господъ носи мечъ. И нека не се смути сърдцето ви тогава!“

И станаха Матхай, Накай, Еликумъ, Натанаелъ, Тходай, Матхисъ, Мардекай и Незеръ — и отидоха въ града да приготвятъ за Учителя горница. Понеже бѣше прѣдвечерие на Пасхата и трѣбваше да ядатъ прѣсни хлѣбове.

А Иоканаанъ, Симонъ и Никодемъ останаха при Господа. Но каза имъ Исусъ да го почака въ приподножието, а той отиде на планината да се помоли.

Моли се Исусъ дълго и тежки капки падаха върху ланититѣ му. И молѣше се за чашата и за Тирса.

А, кога слизаше на долу, спрѣ го Юда отъ Кариотъ и му рече:

„Много пжти, Господи, мисълъ на съмнѣние е засѣнчвала ума ми. И се боехъ да питамъ, но днесъ е смутена душата ми — и не мога да трѣпя. Послѣденъ отъ дванадесетѣтѣ съмъ — и прѣвъ не искамъ никадѣ да бѣда: нека прѣвъ бѣде слабиятъ, че послѣдниятъ винаги по кръвъ минава и трѣбва силно да бѣде сърцето му, а душата му — адамантъ. Не е адамантъ още на Юда душата — но далече е още Денътъ.“

Слѣдва.

ла много голѣма честъ на тая комисию, като дори кметѣтъ отстъпва своя кабинетъ за работа на комисиюта. Слѣдъ като чакаха цѣли 2 години търговцитѣ безъ да могатъ да си послужатъ съ рекв. квитанции, сега тѣ ги отнасятъ за провѣрка въ „финансовата комисию“. Какво става тукъ? Въмѣсто тая комисию да ускори работата и услуги поне малко на търговеца, тя прави тъкмо противното: бави провѣрката на квитанциитѣ съ цѣли дни, работи свършено бавно, а нейния прѣдседателъ г. Богдановъ често нагрубява много хора, които сж имали нещастieto да дадатъ реквизиция на българската държава. Кой търговецъ не е оставилъ своя дюкянъ и да е ходилъ по нѣколко пжти за да си прибере квитанциитѣ? Нѣщо повече дори: на мнозина търговци е искано нѣкакви суми за изплащане на щемпала и т. н.

И какво собствено е извършила тая комисию въ течение на 2 мѣсеца отъ какъ засѣдава? — Провѣрила е около 1000 р. квитанции — значи по 18 квитанции на денъ. И ако работата продължи все така, ще трѣбва да се чака още 2 мѣсеца най малко за да бѣдатъ завѣрени повечето квитанции.

Като ставаме изразъ по накупѣлото негодувание на нашия търговецъ противъ всичкитѣ ония разтакавания, които ставатъ съ него, ние обръщаме вниманието на почетнитѣ комисари, особено на нейния прѣдседателъ, да продължатъ най-енергично работата, която имъ е възложена, нека прѣстанатъ да тормозатъ гражданитѣ, защото тѣ всички сж плащани чиновници и служебно сж задължени да извършватъ тая провѣрка.

Влѣзте господа въ положението на българския търговецъ, далъ реквизиция, който цѣли 2 години чака да му се плати, който и до сега не си е послужилъ съ тия реквизиц. квитанции и който не извѣстно е още колко има да чака до като държавата изплати реквизицията, а лихвитѣ банцитѣ се прибиратъ отъ тѣхъ най-редовно. Не стига ли всичко това, а ще трѣбва да бѣде тормозенъ, разкарванъ, връщанъ по нѣколко пжти отъ Васъ, а понѣкога дори и обижданъ.

Вашето поведение се тълкува твърдъ злѣ отъ всички, затова Ви обръщаме вниманието да бѣдете повѣжливи и се заемете по енергично за работа.

За улеснение на търговцитѣ и по практиката въ всички други общини, ние Ви посочваме слѣдното: Финансовата комисию като завѣри рекв. квитанции е длѣжна да ги прѣдаде на общината отъ дѣто всѣки ще си ги получи въ всѣко врѣме. А какво е сега? Завѣренитѣ квитанции се пазятъ отъ прѣдседателя въ едно чекмедже и само той може да дава завѣренитѣ квитанции въ опрѣделеното врѣме отъ 2 часа до 6 часа сл. обѣдъ и то не всѣки денъ. Тая практика е лоша, тя забавя търговеца съ още нѣколко дни да чака, тя не сжществува никждѣ, освѣнъ въ Плѣвентъ.

Въ тоя моментъ има завѣрени повече отъ 200 квитанции, които почиватъ въ чекмеджето на комисиюта, когато ако бѣха въ общината всѣки щѣше да си я получи на врѣме. Вашата практика г-да е лоша. Слѣдъ като провѣрите и завѣрите квитанциитѣ, Вие сте длѣжни да ги прѣдадете на общината, която ще ги раздава въ всѣко врѣме на гражданитѣ.

Накрай мислимъ че ще бѣдемъ чути и нашитѣ основателни бѣлѣжки ще бѣдатъ вземени подъ внимание отъ „Фин. комисию“.

Многострадаленъ търговецъ.

За IV-та Дивизионна болница.

Че прочутата IV-а Дивиз. болница, — а знаете ли, читатели, защо е толкова прочута? — Попитайте онѣзи г-да офицери, които имаха рѣдкото щастие да бѣдатъ на „стола на господата“ отъ тая болница — тѣ ще ви кажатъ. Но тѣй като тѣ не биха били много откровенни, защото това ще

бѣде черна неблагодарностъ отъ тѣхъ на страна, то попитайте редницитѣ, които изпълняваха ординарската служба. Попитайте, наприкладъ Б. Н. или тѣй наричания Първанъ Чудаковъ — и виѣ ще се убѣдите, че наистина е прочута.

Неискамъ да хвърля порицание къмъ всички сестри, защото нѣкой отъ тѣхъ бѣха образецъ на прѣданостъ и състрадание. Но между тѣхъ имаше такива, които наистина слѣдъ 3—4 мѣсеца бѣха изгонени отъ санитарната инспекция, — и които бѣха „благата частъ“ отъ страна на господата. Отъ тия сестри едната е имала чудни шантански приеми. Тѣй славно е подавала изпититѣ бутилки отъ Родоско вино, прѣзъ рамо, че защото ординареца Първанъ Чудаковъ се е измѣлъ, е видѣлъ кожда зоръ. Бѣдния ординарецъ, човѣкъ съ сръдно образование и високо обществено положение въ единъ градъ като Русе, е билъ ударенъ съ една графа отъ вода въ главата и безъ малко щѣше да мине въ реда на онѣзи, които тѣй многобройно сж населили сѣвернитѣ склонове на Чорленски кѣрища. А за друга сестра азъ зная слѣдното: навикнала да повѣлява, тѣй както могатъ да повѣляватъ началствующи, които каратъ ординарцитѣ си да имъ обуватъ гащи, чорапи; които въ всѣко врѣме прѣзъ ноцта да имъ миятъ краката и пр. пр. секретни услуги; да дода на приказката си, тая сестра, слѣдъ приготвяне на утрѣнния си тоалетъ, наднича отъ прозореца и вика къмъ първия, мѣрналъ ѝ се войникъ: Е момче, я ела ми изхвърли помията!

Бѣдния войникъ изгледа състрадателно повѣлителката си — и си отминава съ рискъ да бѣде наказанъ отъ началството за непослушане: войника бѣше, учителъ съ више образование, сега прѣподавателъ въ една отъ трикласнитѣ гимназии.

Но стига за сестритѣ. Ако си спомнихъ горнитѣ случаи, то бѣ за да се види моралния ликъ на началствующитѣ, защото послѣднитѣ и въ тила и въ първитѣ линии, тѣ бѣха отъ единъ калѣпъ.

Както въ приказката за двамата генерали: едина съ 2, а другия съ 3 звѣзди, се разправя какъ генерала съ двѣ звѣзди да засрами тоя съ 3 звѣзди, се опиталъ между 11-16 мартъ кждѣ Кумъ Бургаъ да атакува фортове безъ артилерия и изложилъ живота на хиляди български граждани; както за великденъ, когато българския войникъ чакаше да трѣгне за дома си, а другъ генералъ рапрати наредба да се чете повсѣмѣстно прѣдъ войницитѣ, че ний трѣбва не само Одринъ да вземемъ, но че прѣдъ насъ стои „Ерусалимъ“ и завършваше апела си: до виждане въ Божи Грѣбъ и пр. пр. класически безумия, които само огорчаваха и тѣй изтѣрза иятъ духъ на измѣнения физически и нравствено войникъ и се създаде онова настроение между войската, което се изрази въ ненужни бунтове, — така и въ тила се проявяваха безумия, които бѣха прѣдтеча на погрома.

Какво искаше отъ тия двама войника, за които си спомнямъ и сега съ болка: и двамата хора съ више образование и завидно обществено положение, прѣкарвали на бойната линия отъ начало до априлъ, заприличали на сѣнки, дожаждатъ въ Чорлу за медицинска помощъ. И какво разочарование! Още съ явяването си прѣдъ лѣкаря едина чува, ироничната насмѣшка на Ескулапа. И чува нехайния гласъ: Zurik regiment, хората съ разбито здраве трѣбваше да се връщатъ на бойната линия. И тогава тѣ прибѣгватъ до онова, което се вършеше задъ кулиситѣ. Единъ войникъ се срѣща съ санитарния инспекторъ, когото познавалъ отъ Силистра, оплаква му се; инспектора отива при добросъвестния ескулапъ, опва му ухото и още сжция денъ лѣкаря, който е произнесалъ „Zurik regiment“ написва на болничния листъ „Да се евакуира“, а другия постѣпва въ IV-а болница и подъ угрозата, че лѣкаритѣ бѣха почнали да се гонятъ, насмалко щѣше да бѣде върнатъ назадъ.

Името на такива тѣрзающи е легионъ. Не началствата ли учиха войника на постѣпки, които рушеха патриотизма и подготвяха погрома?

КАКВО ТРѢБВА ДА ЗНАЕ ОБЩЕСТВОТО.

ПО РЕКВИЗИЦИЯТА ВЪ ГРАДА.

Извѣстно е на всички граждани, съ каква бавностъ реквизиционната комисию извършва своята работа. Цѣла година и половина гражданитѣ търговци, които сж дали реквизиция, чакаха да си прѣведе комиси-

ята книгата въ исправностъ та да може втората комисию, тѣй наречена финансова, да започне своята провѣрка.

Отъ единъ мѣсець „финансовата комисию“ работи въ кабинета на градския кметъ. Общината е оказа-

Лѣкаритѣ бѣха станали маниаци. Въ всѣки войникѣ тѣ виждаха спекулантѣ, Кой е виновенъ, че нашитѣ лѣкари сж хора, на които липсва нуждната подготовка да различатъ здравия отъ болния?

За тѣхната добросъвестностъ свидетелствува и слѣдния фактъ.

По едно врѣме, когато отечеството бѣше въ опасностъ, послѣдванѣ какъ разпреждане да се извадятъ отъ тила онѣзи, които сж служили и се пратятъ на бойната линия.

Началника и Домакия на болницата сж въ вѣсторгъ.

Тѣ тълкуватъ, че ще трѣбва да се пратятъ на бойната линия всички, които сж здрави, макаръ и неслужили. Тѣ ги изтълкували тѣ, защото толкозъ имъ стигалъ умътъ. И слушамъ азъ веднажъ когато домакия Батемберски казваше на Степанъ Хр. Ов.

— Тоя, засукания, — подмигва домакия къмъ единъ неслужившъ, който съ своята засуканостъ много е измжчвалъ домакинското око на г-нъ Борисъ Я. Батемберски, на когото вѣроятнo много се искаше да бжде засукалъ. Инакъ не може да се обясни, защо той, безъ да има право на офицерски погони, си бѣше поставилъ такива; защо си бѣше купилъ офицерска калѣчка и шашка, за които отъ Чорлу ходи специаленъ войникъ чакъ въ София; защо смѣни гема на черния си жребецъ съ новъ, червенъ, когато гема на коня му бѣ здравъ и нѣмаше защо за салтанатъ да общѣтва и тѣй разсипаното съкровище на многострадална България.

И може би тѣхното тълкувание щѣше да накара мнозина да си трѣпятъ краката къмъ Букова глава, ала нѣкой имъ влѣ акълъ въ главата и тѣ разбраха, че не е така, както тѣ го разбиратъ.

Но и слѣдъ това — тѣ проявиха фаворизация. Така: отъ онѣзи които би слѣдвало да пратятъ на бойната линия, защото бѣха служили като войници — началника на болницата,

който искаше да минава за справедливъ, а домакия, който искаше да бжде и ракъ и риба, но незабравяше да манифестира, че е членъ на една отъ най-прогресивнитѣ партии. — не се посвѣниха да запазятъ край себе си нѣколцина на които бѣ редно да взематъ пушката и отидатъ на бойната линия. Азъ констатирахъ факта, който е вѣнъ отъ правилника и на най-реакционната партия. За тая постѣпка посоченитѣ двама господа заслужаватъ не прѣзрение, както вече се провикна единъ отъ тая команда Петръ Добревъ, но нѣщо повече. Ако има сждъ — тия господа трѣбва да бждатъ призовани тамъ и отговарятъ за злоупотрѣба съ служебното си положение.

Не стига това, но когато се обяви демобилизацията и тия войници се връщаха отъ бойната линия — тогава слушамъ тия двама господа, въ силата на властѣта си, спрѣха тия хора, които имаха всичко право да си идатъ въ дома направо и ги задържатъ пакъ въ болницата, защото били нуждни.

Тая постѣпка на началствующи не е ли такава, която заслужава осжждане, прѣзрение?

Слѣдствие се води отъ военосъдебнитѣ органи по напушането на прохода „Св. Никола“ отъ една дружина отъ 34 п. Троянски полкъ.

Не искаме да бъркаме на слѣдствената властъ въ работата ѝ, но не можемъ да разберемъ защо Майоръ С. Николовъ отъ сжщия полкъ, желае да се срѣща съ всѣки запасенъ войникъ, прѣди да се яви при съдебнитѣ слѣдователи.

Ако се не лжжемъ, обвиняватъ дружината на Майоръ С. Николовъ за, че напустила прохода. Като така рисковано е, мислимъ, да се мѣси Майоръ С. Николовъ въ работата на слѣдствената властъ, защото може да кажатъ Ловченици, че той има гузна съвѣсть.

нятията си отъ 23 мартъ т. г. въ салона на Др-во „Съгласие“. Темата „Трудовото училище“ сложена за разискване, се разглежда отъ разнитѣ групи съ разни разбирания. Тѣсни, широки, радикали и прочие, не разглеждатъ и разискватъ въпроса въ сжщността му, а развиватъ партийнитѣ си възглѣдове. Ако човѣкъ при сжтствува въ засѣданието ще го напустне съ тѣжкото впечатление, че тукъ много думи се казватъ, а малко дѣла има да станатъ. Остървението е твърдѣ голѣмо. Нашето учителство изглежда, че се интересува за партизанство и други дребулии, а за назначението си!...

— **Народното Събрание** се откри не отъ царя, а отъ президента на 20 мартъ т. г. въ 3 часа слѣд обѣдъ. Отъ досегашната работа на това 17 обикновено народно събрание, ние, па и цѣлъ здравомислящъ български народъ е въ недоумение. И дѣйствително, на парламентаризмъ ли си играятъ, дѣтски ли капризи земаатъ върхъ, ала едно е безспорно; а то е, че въ оградата на събраниято гюмюрджинскитѣ турци „болшинството“ на правителството не пуца българскитѣ депутати отъ стара България! Ето кое боли, ето кое кара ония, които гниха по Булайръ, Чаталджа, Одринъ, Султанъ-Тепе и другадѣ да махнатъ съ ржка и не за пощада да апелиратъ, като народния поетъ, обичания отъ всички българи, Ив. Вазова, а да мислятъ друго, което не добро прѣдвѣщава на България. Управници, „спасители“, българи, бждете трѣзвени, казваме ние.

— **Луксови лампи** рѣшилъ общинския съвѣтъ да достави около 20-30 парчета за освѣтление на града. Добрѣ бѣ джанамъ, ала може ли градъ като Плѣвенъ, застроенъ върху едно пространство отъ 365 хектара, имащъ около 70 километра улици да бжде освѣтенъ само отъ 20 — 30 лампи? Чудно, наистина, ще бжде ако може! А и друго, това ще бжде безползна, Сизифова работа, защото лампитѣ въ кратко врѣме ще бждатъ поврѣдени, 12—13 хиляди лева безслѣдно изгубени, градътъ ще си остане въ тъмнина, както винаги; но пѣкъ комисионна ще има ли, а? Ето защо казваме почиствайте редовно обикновенитѣ фенери, палете ги сжщо редовно, поставете повечко такива, до когато града бжде освѣтенъ както трѣбва съ електричество, а не прѣскайте общинскитѣ суми за боклуци!

— **Българското Археологическо дружество** — Плѣвенски клонъ — въ годишното си събрание на 9 мартъ т. г., рѣши и натовари настоятелството да изпълни слѣднитѣ негови рѣшения: 1) да нареди да се извади „мозайката“ отъ църквата при рѣката въ „Кайлъка“; 2) да продължи разкопкитѣ за дооткриване римската баня пакъ тамъ; 3) да продължи разкопкитѣ за очистване на църквата въ крѣпостта въ сжщата мѣстностъ; 4) да нареди научни експедиции за членовѣтъ, които могатъ да канятъ и гости, до нѣкой мѣста изъ България, кждѣто сж правени разкопки, за да могатъ членовѣтъ и гоститѣ да се опознаятъ съ миналото на родината; 5) да нареди да се държатъ популярни сказки по историята, археологията и нумизматиката на Плѣвенско и България; 6) да се наеме специално здание, въ което да се нареди музей на дружеството за да може всѣки да го вижда; 7) да се направятъ постѣпки прѣдъ военитѣ власти, респективно военното министерство, за изпразване „Куршумъ Джамия“, въ която да се помѣсти дружествения музей и пр.

Като ставаме отзивъ на тия дружественни рѣшения, вѣрваме че много може да се направи за прѣуспѣване на това хубаво дѣло, само ако настоятелството не срѣщне спжнки.

— **Настоятелството на Др-во „Съгласие“**, което урежда публичната градска библиотека и читалище е сторило една хубава работа, като се е отнесло съ писма и поканило всичкитѣ си членове да покажатъ книги, списания и вѣстници за попълване на библиотеката. Отъ списъцитѣ, които ще се съставятъ, ще

бждатъ избрани удобренитѣ отъ настоятелството за изписване и прочие. Вѣрваме, че всички членове сж получили такива писма и добрѣ ще сторятъ да побързатъ и внесатъ списъкъ, въ библиотеката, на избранитѣ отъ тѣхъ съчинения, за да може да се направи поржката по-пълна.

Като ставаме отзивъ на този актъ отъ вѣжливостъ къмъ всички членове на дружеството, поздравяваме сърдечно инициативата на това нововвѣдение. Ето по какъвъ начинъ може да се заинтересуватъ мнозина любители на хубаво четиво, та да станатъ членове на това дружество, за което всички влагатъ сили за подобрънието му и снабдяването му съ материални срѣдства та да се издържа и живѣе.

— **Театръ „Одеонъ“**. Съ задоволство ставаме отзивъ на справедливитѣ похвали за кинематографа на Братя Калпазанови — „Одеонъ“. Отъ денъ на денъ се забѣлзва, че прѣдприемчивитѣ ступани не жалатъ ни трудъ ни срѣдства за да доставятъ едно приятно развлѣчение на гражданитѣ ни. Програмитѣ се грижливо пробиратъ, даватъ се безъ трѣптении и всѣки надписъ се четливо възпроизвежда на платното.

— **Германски офицери** благоволиха да посѣтятъ града ни и разгледаха паметницитѣ, музеитѣ и пр. забѣлжителности на историческия Плѣвенъ. Добрѣ сж сторили господа нашитѣ военни, че не сж ги развели да разгледатъ и сегашнитѣ наши военни складове. Дѣйствително, че всѣки може да гледа Плѣвенъ и неговитѣ забѣлжителности, но когато се отнася за народната отбрана, нашитѣ военни добрѣ да си отварятъ очитѣ. Послѣдствията отъ катастрофата ни още не сж отстранени. Не се знае що утрѣшния денъ ще донесе на България.

— **Австрийски душъ надъ Гърция**. — Виена. Австрийския печатъ забѣлзва, че епирското движение ще застави Австрия да заговори съ по-енергиченъ тонъ на Гърция; съобщава кореспондента на в. „Русскія Вѣдомости“.

— **Въ „новоосвобожденитѣ краевина“ на сѣрбитѣ е спокойно**. — Скопие. Албанци отъ племето Остроуль възстанали противъ сѣрбитѣ власти. Къмъ тѣхъ се присѣдинили и албанци отъ областта Дрѣница. Станали слѣбсквания. Сѣрбитѣ загубили 15 убити и ранени. Албанцитѣ хванали въ плѣнъ началника на околията Сухареска. Противъ възстаналитѣ отишла войска съ картечници и горски топове; съобщава С. Петербургската Агенция.

— **Ромънската храбростъ е страшна!** — Виена. Тукъ сж крайно смутени отъ воинственото настроение на митинга, устроенъ отъ „ромънската културна лига“ въ Букурещъ. Въ присжтствието на виши прѣдставители на духовенството и офицерството, професоръ Антонеску доказвалъ на митинга, че е невѣроятно да останатъ въ сѣюзъ съ Австрия, която стои надъ вулканъ. Той самъ билъ партизанинъ на Австроунгария, но се убѣдилъ, че маджаритѣ сж тиранически народъ, отъ който нищо не може да се очаква. Генералъ Стойка казалъ, че съ властолюбивитѣ българи (?) Ромъния се разправила (!?), ще се разправи така сжщо и съ Маджаритѣ (!!!) Полковникъ Боереску искалъ война за освобождението на унгарскитѣ ромъни, (ала за Добруджанскитѣ българи, кой да иска война?).

Вѣстницитѣ като отбѣлзватъ, че участницитѣ въ митинга слѣдъ това се отправили къмъ руското посолство, като пѣли химна, забѣлзватъ, че трѣбва съ насмѣшки да се отнесемъ къмъ войственитѣ крѣсци на ромънскитѣ шовинисти, но и не съмнено е, че между Австрия и Ромъния има вече пропасть; съобщава кореспондента на в. „Русскія Вѣдомости“.

ТРАУРНА БЪЛГАРИЯ.

51. ЗАП.-ПОДПОРУЧИКЪ ДРЪ К. ВЪЛЧОВЪ отъ I-а опълченска дружина на 4 п. Плѣвенски полкъ, починалъ на 8/II 1913 г. отъ простуда, въ гр. Плѣвенъ.

52. ЗАП.-ПОДПОРУЧИКЪ ЛЮБЕНОВЪ отъ 26 п. пернишки полкъ, починалъ на 21/III 1913 г. въ градъ Узунъ-Кюпрю.

53. ЗАП.-ПОДПОРУЧИКЪ СТОЕВЪ отъ 1 п. Софийски полкъ, убитъ на 9 Октомврий 1912 г. въ сражението при Селиолу.

54. ЗАП.-ПОДПОРУЧИКЪ ПЕТРОВЪ отъ 8 п. приморски полкъ, убитъ на 16 октомврий 1912 г. при Люле-Бургасъ.

55. ОФИЦ. - КАНДИДАТЪ ГУНЕВЪ отъ 18 п. полкъ, убитъ на 17 октомврий 1912 г. въ сражението при Бунаръ-Хисаръ.

56. СТ.-ПОДОФИЦЕРЪ ДЕСПOTOVЪ отъ 1 п. Софийски полкъ, починалъ на 10 декемврий 1912 г. въ гр. Чорлу.

57. ЗАП. - РЕДНИКЪ МАРОВЪ отъ 12 п. Сливенски полкъ, убитъ на 4 Ноемврий 1912 г. около дерето Деркосъ.

58. ЗАП.-РЕДНИКЪ ЧОМАКОВЪ отъ колоѣзачната рота, починалъ на 13 януарий 1913 г. въ гр. Чорлу.

ХРОНИКА.

— **Климентъ митрополитъ Врачански** е застѣпилъ вече катедрата на Софрония и Константина. Споредъ както се научаваме, свѣтлитѣ празници на Великденъ ще прѣкара въ прѣстолния си градъ Враца, а на третия денъ на Великденъ ще посѣти Плѣвенъ. Обаче, Плѣвенци се изказватъ и искатъ митрополитъ Климентъ да благоволи и непрѣменно да служи въ Плѣвенъ на втория денъ на Великденъ, защото Плѣвенци, а не Врачанци гласуваха за него. Още повече митрополита е и ще бжде винаги между Врачанци прѣзъ цѣлата година. Ето защо трѣбва да удовлетвори едно желание на паството си отъ първия по голѣмина градъ въ епархията му.

Като сподѣляме исказаното горѣ, молимъ митрополита Климента да се вслуша въ народното желание и се

яви втория денъ на Великденъ въ Плѣвенъ, за да може и паството да види своя архипастиръ.

— **Комитетътъ на фонда** за вдигане паметникъ на падналитѣ войници отъ 53 полкъ, на 23 мартъ т. г. вечерта, въ салона на Д-во „Съгласие“, устрои литературно-музикално-танцовална вечеринка. Приходътъ е за фонда, ала посѣщението бѣ твърдѣ слабо, а това не говори въ полза на почитателитѣ паметъта на геройтѣ сложили кости за величието и славата на България!

Добрѣ ще стори комитетъ да нареди и редъ други забавления, лотарии, театрални прѣдставления, за да се събере порядъчна сума за това хубаво начинание.

— **Учителската конференция** на учителитѣ отъ Плѣвенско почна за-

КНИЖАРНИЦАТА Ангелъ М. Мариновъ ПЛЪВЕНЪ

прѣдлага на своитѣ клиенти слѣднитѣ книги:

Ив. Кириловъ — Къмъ иго	1 л.	—	ст.
„ „ Столичанки	1 „	—	„
„ „ Силата на кръвта.	1 „	20	„
„ „ Жертви.	1 „	—	„
Метерлингъ — Пелгасъ и Мелезанда	—	40	„
„ „ Мона Вана	—	50	„
„ „ Чудото на Св. Антония	—	40	„
П. Н. Яворовъ — Въ политѣ на Витоша	3 „	—	„
„ „ Когато гръмъ удари	2 „	—	„
Подвързачевъ — Театръ и вечеринки	2 „	—	„
А. Карима — Надъ зида	1 „	—	„
П. Хайзе — Мария Магдалина	—	80	„
В. Криловъ — Лудетина	—	70	„
А. Фурни — Желѣзната маска	1 „	20	„
Ж. Оне — Сержъ Панинъ	1 „	—	„
Кармонъ — Двѣтѣ сирачета	1 „	20	„
Ед. Ростанъ — Самарянката	—	80	„
Шилеръ — Вилхелмъ Телъ	1 „	—	„
„ „ Коварство и любовъ	1 „	20	„
Живковъ — Илю Войвода	1 „	—	„
Лора — Бириби	—	80	„
Сироденъ — Лионския куриеръ	1 „	—	„
Персияновъ — Благотворителница	—	30	„
Ленкинъ — Ключьоръ	—	20	„
„ „ Vivaut	—	60	„
Хорвинки — Стария	—	30	„
Пацовъ — Изъ книгата на живота	—	80	„
Островски — Лѣсъ	1 „	50	„
Швайеръ	—	90	„
Д. Гаврийски — Отецъ Паисий	1 „	50	„
М. Дела Грация — Катастрофа	—	80	„
Корнейлъ — Полиевктъ	—	60	„
Осипъ Димовъ — Всѣки день	—	50	„
Ст. Пшибишевски — Годажъ	—	50	„
Кобилинъ — Свадбата на Кречински	—	80	„
Клайствъ — Строшената стомана	—	80	„
Н. В. Гоголъ — Женитба	—	60	„
Висковатовъ — Демонъ	1 „	—	„
Стринбергъ — Госпожица Юлия	—	70	„
Калдеронъ — Лѣкатъ на своята честъ	1 „	—	„
Монтенкинъ — Галилей	1 „	—	„
Хайбергъ — Лея Ултиха	—	80	„
Кампфъ — Великата ноцъ	—	80	„
Веденинъ — Цензура	—	40	„
Ножавинъ — Въ долината на скръбта	—	80	„
Ернстъ — възпитатели	—	80	„
Степняковъ — Новопокръстенъ	—	90	„
Елинъ Пелинъ — Отъ прозореца	—	60	„
Мария Конпницка — Пролетей и Сезиеръ	—	30	„
Хауптманъ — Христиани	—	70	„
Еврепиръ — Дакханки	—	90	„
Корней — Сидъ	1 „	—	„
Ал. Кипровъ — Изъ мрака	1 „	50	„

Продава се кжца въ VIII кварталъ. Кжщата е двуетажна съ дюгенъ, има 4 стаи, коридоръ и около 700 квадратни метра праздно мѣсто. Има и пристройка съ 8 стаи. — Кжщата е на ул. Александровска и Безименна.

Споразумение: Ангелъ М. Мариновъ. 1—5

Въ село Дервишко — Никополско се продава или дава подъ наемъ воденица отъ три камѣка съ локомотивъ. Воденицата е солидна постройка и 4 декара мѣсто. Прѣстѣта е анализирана и е годна за тухларска индустрия.

Споразумение: Ангелъ М. Мариновъ. 1—5

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ или се продава съ изплащане на срокове при солидни гаранции — кундружийския магазинъ „Лондонъ“ до аптеката на Г. х. Стефановъ.

Споразумение: Ангелъ М. Мариновъ. 1—5

Печатница на Т. Хр. Данаиловъ—Плѣвненъ.

ВАЖНО ЗА ТЪРГОВЦИТѢ

СИРЕНАРИ, БАКАЛИ И ЗА Г. Г. ГРАЖДАНИТѢ

Въ мандритѣ на Върбеновъ, Константиновъ & С-е се произвѣжда първокачественно сирене отъ чисто Овчо млѣко и вече се пусна въ продажба първата партида пролѣтно прѣсно сирене.

Искайте отъ всички бакали.

Продажба на тенекета и въ самата мандра.

гр. Плѣвненъ.

1—5

ПРОДАВА СЕ ДВОРНО МѢСТО 530 кв. м. въ Плѣвненъ.

Мѣстото се намира въ VI кварталъ, на новооткрита улица, при сжсѣдъ Симеонъ Петарнишки.

Споразумѣние **Борисъ Дилчевъ.**

ТЕАТЪРЪ „ОДЕОНЪ“ ПЛЪВЕНЪ. Театръ „ОДЕОНЪ“ ПЛЪВЕНЪ.

Кждѣ да прѣкарете вечерното си свободно врѣме? Идете въ добръ наредения кинематографически театръ „ОДЕОНЪ“ на **БР. КАЛПАЗАНОВИ**

Тамъ винаги ще видите най-новитѣ картини на голѣми европейски фабрики за филми.

Картинитѣ сж твърдѣ чисти и всѣки ще ги види безъ трѣптение на платното.

**Жа скоро театръ „ОДЕОНЪ“ ще даде
отъ златната серия на кжщата
ПАТЕ ФРЕРЪ**

Жена Демонъ или искушителката. Въ главнитѣ роли играятъ г-ца Мистингенъ, г-нъ Ханри Кросъ и г-нъ Капелани, споредъ романа **La Glu** отъ **Жанъ Ришпенъ.**

Борба за животъ, ще бжде най-художествена и артистическа драма на сезона съ г-ца Робинъ, г-нъ Александръ и г-нъ Синьоре въ главнитѣ роли.

Кавалерътъ на червената кжца ще бжде най-голѣмата сензация, въ която взематъ участие най-прочути френски артисти.

При театра има уреденъ чистъ бюфетъ.

Театръ „ОДЕОНЪ“ - Плѣвненъ
за Великденскитѣ праздници ще даде най-хубави картини, за това земете си бѣлѣжка.